

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VEEL TAMTAM IN DE CARAVAN

Een poging tot knotsgekke komedie

door

Benny Baudewyns

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.1857

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VEEL TAMTAM IN DE CARAVAN* op te voeren moet de naam van auteur *BENNY BAUDEWYNS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Benny Baudewyns
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING (3 dames - 3 heren)

MARCEL: karavanbezitter

ROSA: vrouw van de karavanbezitter

LYDIA: dochter van de karavanbezitter

ROBERT: verloofde van de dochter van de karavanbezitter

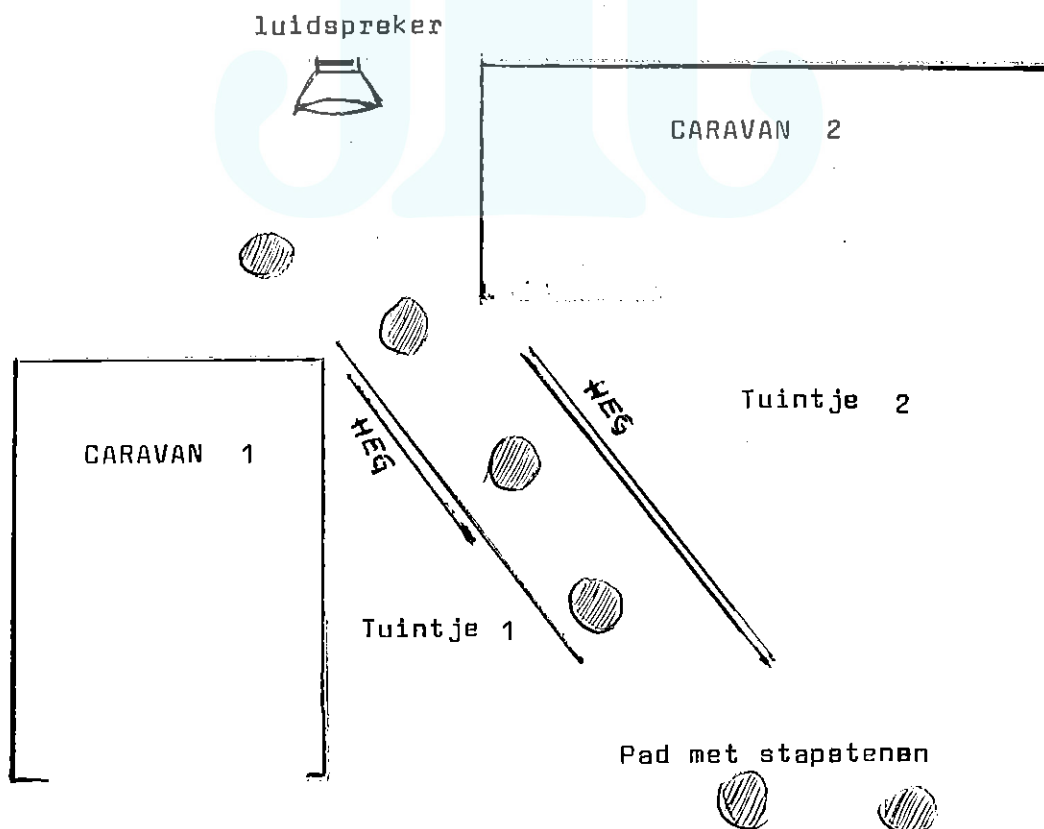
ALBERT: gebuur van de karavanbezitter

PEGGY: verpleegster van de gebuur van de karavanbezitter

SCENE

Een camping ergens in de Ardennen. De scene: twee karavans, vooraan open zodat het publiek ziet wat er in de karavans gebeurt. Rond de karavans een klein tuintje, eventueel met een lage haag, en een tuinpoortje.

Tussen de twee karavans, achteraan in het midden: een hoge paal met een luidspreker.



(Doek open, de scene is leeg. De twee karavans staan onbemand. Achteraan tussen de twee karavans staat een paal met een luidspreker. Na het uitsterven van de muziek horen we de krakende luidspreker.)

LUIDSPREKER: Dienstmededeling: Het is de kampingbewoners verboden zich met hun voertuigen tot aan de standplaats te begeven. De voertuigen dienen geparkeerd te worden op de daarvoor voorziene parking aan de ingang van de kamping. Eén dépanneuse staat gratis ter beschikking van de eigenaars van een Skoda, een Trabaut of een Lada. Einde dienstmededeling.

(Peggy en Albert op. Albert heeft klein valiesje en aktentas bij, Peggy niet. Ze gaan naar de rechter karavan.)

PEGGY: Hier is het. Het einde van de laan. Rustiger kan het niet. Juist wat we nodig hebben!

(een telefoon rinkelt. Albert legt aktentas op de grond, opent ze en neemt een telefoonhoorn op. Peggy kijkt verbaasd)

ALBERT: Hallo.. Ja.. Ja.. Hoe wij verantwoordelijk? Heeft die de leveringsbon afgetekend? Wel dan... Wij zitten safe. O.K. ... ik hou er mij mee bezig.

(hoorn op. Neemt agenda, kribbelt er vanalles in)

PEGGY: Noem jij dit op week-end gaan?

ALBERT: Ssst!

(Peggy neemt de aktentas af en gaat naar de karavan. Albert nog steeds in zijn agenda aan het kribbelen. Dan haalt hij uit een van zijn vestzakken een antenne-telefoon, schuift de antenne uit en vormt een nummer)

ALBERT: Hallo, M. Vandijck? Demesmaeker hier. U moet maandagmorgen absoluut tijd maken voor mij.. Nee, 't Is die firma weer.. Ja, dossier Vandenbrouck.. Maandag 11 uur.. Dat moet vroeger, ik moet om 11uur in Rotterdam zijn.. Dat kan mij niet schelen, ik ben een betere klant... Nee, niet later dan half negen.. Ja!

PEGGY: *(lief)* Het spijt me, maar dit week-end heb ik het voor het zeggen. Alle telefoontjes aan de juffrouw afgeven! *(neemt de telefoon af en gaat terug naar de karavan. Albert neemt uit een broekzak een andere telefoonhoorn waarvan de draad met zijn binnenzak verbonden is. Uit een andere zak haalt hij een hoofdband zoals*

tennisspelers gebruiken. Hieraan is ook een antenne bevestigd, die hij uitschuift. Zet de hoofdband om en begint te telefoneren. Peggy heeft ondertussen de karavan opengemaakt, de telefoon en de aktentas erin gelegd. Dan komt ze verbaasd dichterbij)

ALBERT: Ha, Simonne, ja... mr. Albert hier. Zeg, voor ik het vergeet.. Maandagmorgen wil ik dat dossier Vanmijnbroeck op den buro... eh... Vandebroeck op mijn buro.. en dat laatste kontrakt moet daarbij zitten. Ik weet het dat ge dat nog moet overtypen. Doe dat dit week-end maar, ge moet het toch doen!.. En maandag een uur vroeger komen... Hoe, de kinderen naar school doen? Kunt ge die de zondagavond al niet wegdoen?... Trekt uw plan, maar ik ben er om half zeven en gij ook! *(steekt kwaad hoorn in zijn zak)* Sekretaressen, allemaal dezelfde... Verdienen doen ze allemaal graag... maar een inspanning leveren!

PEGGY: *(op een verleidelijke manier, alsof ze iets anders van plan is, neemt ze Albert zijn laatste telefoon af. Eerst zijn vest open, heel traag het snoer eruit halen, dan met haar hand langzaam naar zijn broekzak afzakken om de hoorn eruit te halen. De antenne houdt hij op)* Kom, we hebben wat anders te doen nu! *((naar karavan)*

ALBERT: Zaken zijn zaken en time is money.

PEGGY: En meneer Demesmaeker hielp zichzelf en zijn gezondheid om zeep.

ALBERT: Dat is waar. Maar om daarom met je patiënt d'er onder uit te muizen naar een camping om ontspanningsoefeningen te doen.

PEGGY: Wat zou je dan doen? Naar een duur kuuroord gaan, waar men aan de inhoud van je portefeuille werkt, maar niet aan je gezondheid?

ALBERT: Dat zeg jij, maar...

PEGGY: Ik weet het wel dat je niet overtuigd bent van de goede invloed van mijn methode. Maar we spreken mekaar over een paar dagen.

ALBERT: *(kijkt eens door het raampje van de karavan)* Een camping. Ik, Albert Demesmaeker, op een camping. Als ik dat aan mijn vennoten ga vertellen!

PEGGY: Is dat nu zo mensonterend? Ha, ja, wat heb je je vrouw verteld?

ALBERT: Ik heb haar gezegd dat ik op zakenreis ben voor een paar dagen.

PEGGY: Goed dan.

ALBERT: Trouwens, ik zou het niet over mijn hart krijgen om haar zo een belachelijk gedoe te vertellen.

PEGGY: Wat is er nu zo verkeerd aan om een paar dagen op een camping te verblijven om relaxatie-oefeningen te doen?

ALBERT: Niks, maar wie gelooft dat nu?

PEGGY: Zeg eens, ik ben...

ALBERT: Ik bedoel, wie gelooft dat nu als je deze uitleg geeft? Als je iemand zegt: ik ga met een verpleegster een paar dagen naar een camping, kwestie van de zenuwen te kalmeren en wat gezondheidsoefeningen te doen; dan zal niemand zeggen: 'Ja, natuurlijk'. Nee, nee, ze zullen allemaal zeggen: 'Ja, om eens goed te..', zullen ze zeggen.

PEGGY: Hoor eens, ik ben een eerbare verpleegster en ik tracht mijn werk goed te doen!

ALBERT: O.K., O.K.

PEGGY: Eén scheve opmerking, één verkeerd gebaar en we pakken ons boeltje en we gaan terug naar Brussel.

ALBERT: Zeg eens, wie moet er hier gekalmeerd worden?

PEGGY: Incident gesloten. We beginnen meteen met de behandeling. Eerste oefening: verkleden.

ALBERT: Uitkleden?

PEGGY: Nee, omkleden. Je kan hier toch zo niet een gans week-end rondlopen?

ALBERT: Wat mankeert er aan mijn kleding?

PEGGY: (*opent koffer en haalt T-shirts en bermuda's in de gekste kleuren uit*) Hier, kies maar uit.

ALBERT: Kiezen uit die vodden? Ik ga me net een clown voelen. Wat gaan de mensen wel niet zeggen?

PEGGY: Hier zijn geen mensen. En het is heerlijk om je een clown te voelen. Laat je eens gaan!

ALBERT: Moest ik mij in zaken ook zo laten gaan! (*begint zich toch om te kleden*)

PEGGY: Demesmaeker, je bent hier niet met je zaken bezig, hier heb ik het voor het zeggen.

ALBERT: Bon, ik kleed me om... (*wil broek opendoen*) Zeg eens, als je dan het spel toch eerlijk wil spelen, mag ik je dan vragen om..

PEGGY: Natuurlijk, ik ga vlug boodschappen doen in de kampwinkel. Veel groenten en zo..

ALBERT: Groenten?

PEGGY: Ja. We moeten toch eten? En de volgende dagen, M. Demesmaeker, ga jij die gezonde groenten eten. Geen crèmesausjes, geen rood vlees, geen pikante kruiden en dergelijke, maar een streng uitgekiend dieet.

ALBERT: O.K. dan, maar breng een fles whisky mee voor het aperitief.

PEGGY: En geen alcohol.

ALBERT: Albert jongen, ge hebt u weer eens fameus laten doen! Ge laat hier op uwe kop zitten gelijk een schooljongetje in het eerste studiejaar... *(heeft een veelkleurige bermuda aangetrokken, met daarop nog steeds zijn hemd en das en vest, tast in de binnenzak van zijn vest)* Ik heb zo een raar gevoel dat ik iets vergeten ben... *(bladert in zijn agenda)* Verdomme, die twintig ton hout die van Skandinavië moeten binnenkomen. Da's maandag al. En onze droogoven is in panne! Ik moet direkt Julien bellen! Die oven moet maandag in orde zijn. Waar is mijn telefoon?

PEGGY: Verstopt!

ALBERT: Als die oven niet in orde is, moeten we naar Finland faxen dat...

PEGGY: Niks van aantrekken. Ik ga naar de winkel.

ALBERT: Ik ga mee om te bellen.

PEGGY: Niks van! *(beiden af)*
(een paar tellen stilte, dan)

LUIDSPREKER: Dienstmededeling; Het is de kampingbewoners verboden de douchecellen als pispak te gebruiken. Het is tevens verboden de pispakken als douchecellen te gebruiken. Bewoners die twijfelen bij het gebruik van voornoemde gebruiksvoorwerpen kunnen op het bureau van de kampingtoezichter een formulier A2 en A3 bekomen met beschrijving en gebruiksaanwijzing van de reeds tweemaal vernoemde toestellen. Einde dienstmededeling.
(dan komen Marcel, Rosa en Lydia op. Elk met een valies. Eerst fezelen ze iets tegen mekaar)

ROSA: Allez, nu dat wij opkomen, stappen ze het juist af.

MARCEL: Laat ons eens oefenen. 't Is voor mij ook de eerste keer. Wacht, ik zal nog eens opkomen. *(Doet het. Iedereen neemt een ander personage aan)*

LYDIA: Pas op, misschien komen ze direkt terug.
(iedereen slaat vlijtig naar de muggen)

ROSA: 't Is weer eens kas! (= het is alweer zover) Muggen met hopen!

MARCEL: Het zal waarschijnlijk onweten.

ROSA: Gij he, gij hebt ook altijd uwe uitleg klaar. Als het niet gaat onweten, dan komt het van de dennebomen, is het niet van de dennebomen dan is het van die vijver hier verder.

LYDIA: Zeg ma, is dat nu onze pa zijn fout dat hier veel muggen zitten?

ROSA: Hij had zich godverdekke maar zo niet moeten laten doen, toen ze de plaatsen hier uitgedeeld hebben. De slechtste plaats van heel de camping heeft meneerke in zijn poten laten stoppen.

MARCEL: Maar ge waart toch zelf zo kontent dat het zo een goedkope plaats was!

ROSA: En waarom was ze zo goedkoop? Omdat het de slechtste plaats is. Snapt ge dat nu nog niet? Allez vooruit, geef mij die zalf tegen de muggen

MARCEL: Zouden we dat niet beter binnen doen?

ROSA: En al die muggen mee naar binnen pakken zeker! Vooruit, geef die zalf!

(Marcel zet valies neer en begint te zoeken)

LYDIA: Ik ga al binnen.

ROSA: Niks van. Ge moet u ook eerst insmeren!

LYDIA: Nee he, ma! Met die vettige zalf. En daarbij, dat helpt toch niet.

ROSA: Die zalf helpt wel! En als ge u niet insmeert, kunt ge buiten blijven. Vooruit Marcel, waar blijft ge met die zalf?

MARCEL: Eh.

ROSA: Kom mij verdomme niet vertellen dat ge ze niet mee hebt, want ge vliegt er achter naar Brussel!

MARCEL: Ik heb ze. (Slaat Rosa in 't gezicht) En de zalf ook!

ROSA: Vooruit! Wrijft mijn rug in. Daar steken ze altijd het meest. *(Marcel begint te wrijven. Dan begint hij aan de schouders en de voorkant. Rosa draait zich om en geeft Marcel een klap in het gezicht)* Is dat mijne rug?

MARCEL: Steken ze daar vanvoren misschien niet?

ROSA: Dat zal ik wel inwrijven! *(wrijft zich vanvoren in en geeft de tube aan Lydia)* Hier zie, uwe toer.

LYDIA: Die smerige zalf.

ROSA: Insmeren zeg ik. Marcel, breng mijn valies mee naar binnen! *(gaat in karavan. Marcel neemt 2 valiezen maar vergeet dat die ene nog open was. Heel de inhoud valt op de grond. Rosa heeft het*

natuurlijk gezien) Marcel, maar gij hebt nu toch het verstand van een kind van vijf jaar. Ge ziet dat gij niet moet wassen! Driedubbele kemel dat ge daar staat!

MARCEL: Maar vrouwke, ik doe dat toch niet expres?

ROSA: (*bootst hem na*) Maar vrouwke, ik doe dat toch niet expres? Gij doet nooit iets expres. Ik durf wedden dat ge dat tegen mijn pa ook gezegd hebt als ge mijn hand kwam vragen toen dat ik... (*houdt zich in*)

LYDIA: Toen dat ge wat?

ROSA: Vraagt er iemand uw gedacht?

MARCEL: Lydia kind, ik zal u dat wel eens uitleggen als ge..

ROSA: Marcel, het enige wat gij gaat doen, is uwe bebbber houden en mijn kleren strijken.

MARCEL: Uw kleren strijken?

ROSA: (*komt naar buiten met strijkplank en strijkijzer*) Ge denkt toch niet dat ik die kleren zo ga aantrekken als die op de grond gelegen hebben zeker!

MARCEL: Ja vrouwke... eh, nee vrouwke.

ROSA: Begint maar met dat roze, want dat wil ik straks aandoen. En gij, naar binnen!

LYDIA: Ja zeg ma, gij zijt weer in form vandaag.

ROSA: Waar moeit gij u mee, he?

LYDIA: Allez, het zal weer een tof week-end worden. Hier pa, de tube met zelf. (*beide vrouwen af in karavan. Marcel staat naarstig te strijken*)

ROSA: (*is weer haar gewoon personage*) Is het goed zo?

MARCEL: (*doet ook terug gewoon*) Ik denk van wel. Daar loopt ze met haar ogen open in.

LUIDSPREKER: Dienstmelding: het is de kampingbewoners verboden de formulieren A2 en A3 in de pisbak te gooien. Hetzelfde feit is eveneens strafbaar wanneer het zich voordoet in de douchecellen. Einde dienstmededeling.

LYDIA: (*tot Marcel op gewone toon*) Pas op. Ze komen af.

MARCEL: (*zucht*) Ik moet het toch nog gewoon worden. (*begint te strijken*)

ROSA: (*op strenge toon*) Marcel, gij hebt zeker stront in uw ogen? Hebde gij nog ni gezien hoe slapkes dat onze bloemen er uit zien? Ge weet toch dat een van uw eerste werken als ge hier toekomt moet zijn van de bloemen te gieten.

MARCEL: Ja vrouwke.